

officiales ibidem repræsentare, et quid si ipse eos non elegit, n. 1. 1 tit. 16 part. 3. — Potestas si ab officio removeatur propter ipsius turpitudinem, an naturalitatem et originem sui loci propter hoc amittat, et an ad alios honores in loco sui originis admitti possit, n. 3 l. 5 tit. 24 part. 3. — faciendi aliquid alicui concessa restringitur, ut ex bona fide agat, et utatur civiliter et humaniter, n. 2 l. 9 tit. 25 part. 4. — executoris testamenti dependet à facultate sibi per testatorem data, n. 1 ad fin. l. 2, et n. 4 l. 4 tit. 10 part. 6.

PUBES semper præsumitur ille, qui testamentum facit, unde asserens contrarium illud probare tenetur, n. 3 l. 15 tit. 1 part. 6. — Et si puberi tutor datus sit, datio non tenet, n. 2 l. 1 tit. 16 part. 6. — Et quis dicatur proximus pubertati, n. 3 l. 9 tit. 1 part. 7.

PUBLICATIO attestatorum, etiamsi non sint dicta testificata, an præcludat viam productionis testium, n. 2 l. 34 tit. 16 part. 3. — attestatorum, an requiratur ad validitatem sententiæ, dict. n. 2 in ejus fin. — Et an pars possit istam publicationem impedire ex aliqua causa, et quia testes sunt infirmi, vel alias, an iudex talem petitionem admittere debeat, et an idem sit in actore, quod in reo, dict. n. 2. — Publicatio testium an fiat, quando testes utraque parte præsentate fuerunt recepti, n. 2 dict. l. 37 ibid. — testium qualiter fiat, n. 2 l. 37 tit. 16 part. 3. — Et quid si sine testium publicatione lata sit sententia, et quid in criminalibus, ubi procedatur sine figura iudicis, dict. n. 2. — Et an attestaciones non publicatæ fidem faciant, dict. n. 2 in fin. — Publicatio attestatorum facta facit, ut testes super eisdem articulis non recipiantur, et quando sic, et quid in criminalibus, n. 3 dict. l. 37. — Et hoc sive agatur per viam accusationis, sive inquisitionis ex officio iudicis, ibid. — Publicatis attestacionibus, an possint produci testes super falsitate dictorum, et qualiter, et quando, n. 4 dict. l. 17. — Publicatio an requiratur, quod fiat in ecclesia ad sponsalia contrahenda, etiam de futuro, n. 3 l. 1 tit. 3 part. 4. — quæ fit ante matrimonium, an in una, vel pluribus ecclesiis fieri debeat, et in quali, ibidem in n. 6. — Publicari debet matrimonium publicè, quando conjuges qui clandestinè contraxerunt, publicè nubere desiderant, ibid. n. 2 l. 2 tit. 3 part. 4. — Publicatio non est necessaria ubicumque scriptura coram tabellione facta fuit, n. 4 l. 3 tit. 2 part. 6. — testamenti nuncupativi, quando et coram quo iudice, et quibus intervenientibus fieri debeat, glos. l. 4 tit. 2 part. 6. — Et quid si diu est, quod facta fuit publicatio testamenti, an tunc præsumatur, quòd intervenit citatio eorum qui citari debuerant, ibidem in n. 2. — Et quid si ante testamenti publicationem unus ex testibus necessariis mortuus fuit, an testamentum corruat, n. 4 l. 4 tit. 2 p. 6. — Et si scriptura publicationis perderetur casu fortuito, poterit amissio per duos testes probari, ibidem num. 5.

PUBLICATIO BONORUM an veniat, quando aliquis perpetuò relegatur per sententiam, si in ea de tali confiscatione bonorum nihil dictum sit, et quid hodie, n. 2 per text. ibi, tit. 18 part. 4. — propter delictum possidentis majoriam, quando fieri debet, n. 4 in princ. l. 6

tit. 11 part. 6. — Et cujus effectus sit Principis restitutio post ipsius condemnationem, sive bona sint jam in sequentem vocatum translata, sive non, et alia in hoc, n. 4 quæst. 2 l. 6 tit. 11 part. 6. — Publicatio bonorum seipsum occidentis cum antea de crimine esset accusatus, quando locum habeat, vel non, gloss. l. 24 t. 1 part. 7. — an sit facienda propter alicujus violentiam, n. 4 l. 8 per illum text. tit. 10 part. 7, alia vide in verbo BANNA.

PUBLICANUS an possit compellere transeuntem viatorem, ut dissolvat fardelos suos, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 7 part. 3.

PUBLICIANA an transeat in ecclesia, n. 12 l. 1 tit. 11 part. 1. — Publiciana actio qualiter præscribatur contra ecclesiam, n. 3 l. 26 tit. 29 part. 3. — et rei vindicatio, si concurrant, præfertur rei vindicatio, n. 3 l. 50 tit. 3 part. 5. — Et dominus numquam repellitur Publiciana, nisi in aliquibus casibus, dict. n. 8.

PUBLICUM, et publicus usus requiritur ad inducendam consuetudinem, n. 2 in princ. l. 2 tit. 2 p. 1. — non patitur ignorantiam, quæ in talibus numquam cadit, n. 3 l. 22 tit. 6 part. 1. — Publicus latro quis dicatur, n. 3 per text. ibi, l. 4 tit. 11 p. 1. — Publica scriptura, quæ dicatur, quæ verò privata, quæ authentica, n. 1 l. 1 tit. 18 part. 3. — Publica utilitas præferri debet privatæ, n. 2 l. 8 tit. 28 part. 4. — Publicum fieri non debet illud, quòd probari non potest, n. 16 in proem. 4 part. — Publicè factum omnibus notum esse creditur, n. 1 l. 5 tit. 9 part. 4. — Et an ea quæ sunt publica, et in usu publico omnium, an possint vendi per civitatem, et quando sic, n. 2 l. 15 tit. 5 part. 5.

PUDOR est justa causa non faciendi illud, in quo ipse resistit, n. 15 in proem. Part. — Vide infra in verbo VERNEXENDIA, etc.

PUER novem annorum impregnavit ejus nutricem, n. 6 l. 6 tit. 1 part. 4. — Et quæ delicta puerorum accusari, et puniri possint, et quando, et qualiter, et alia in hoc vide per glos. l. 9 per text. ibi, t. 1 part. 7. — Et quam ætatem puer habere debet, ut propter ejus delictum veniat puniendus, n. 3, 6 et 7 dict. l. 9 per text. ibi. — Puer si colluctando inter se, et projiciendo lapides, unus occidatur ab alio, an occidens pœna homicidæ puniatur, n. 2 l. 1 tit. 8 part. 7. — Vide in verbo MINOR, impubes, et pupillus.

PUELLA semper præsumitur fuisse decepta in matrimonio cum ea clandestinè contracto, n. 1 per text. ibi, l. 5 tit. 3 p. 4. — minor duodecim annorum, licèt corumpatur, virginitatem non perdit, et ideo illam stuprans non punitur, ut stuprator, n. 5 l. 2 tit. 31 part. 7.

PUNIRI non debet dominus de facto sui servitoris liberi hominis, si ipse illud sibi fieri non mandavit, n. 4 l. 50 tit. 18 part. 2. — quando debeat aliquis extraordinariè propter delictum, quod fecit, vide regulam generalem, per n. 6 l. 11 tit. 25 part. 4. — Punire debet iudex delinquentem in eo, in quo deliquit, n. 5 l. 50 t. 1 part. 6. — Puniri, an et quando possit quis in eodem loco in quo deliquit, et per iudicem loci illius, et quando non, n. 1 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

PUPILLUS, et quid pro eo respondeat, si non habeat

advocatum, vel defensorem, n. 7 l. 16 tit. 9 part. 2. — major infante, an obligetur naturaliter, sive habeat tutorem, sive non, num. 3 l. 25 tit. 4 part. 3. — in iudicio juramentum deferre parti adversæ non poterit, n. 2 per text. ibi, l. 3 t. 11 part. 3. — an petere possit, quòd sententia contra eum lata, quæ transit in rem judicatam, rescindatur, eò quòd instrumenta de novo reperiit, n. 9 l. 19 t. 22 part. 3. — Et intra quantum tempus debeat istam restitutionem petere, ibid. in n. 11 et 12. — Pupillus an teneatur ex contractu commodati, et quando, et qualiter, n. 4 l. 1 t. 2 part. 3. — sine tutoris auctoritate non obligatur in contractibus ultrò, citròque obligatoriis, num. 4 post med. l. 9 tit. 2 part. 3. — Et quid si et tunc agat contra eum cum quo contraxit, an illi contra pupillum detur jus retentionis in illa re, ibid. — Pupillus an possit res immobiles vendere pro sua utilitate, licèt illud non faciat pro debito solvendo, n. 5 l. 4 tit. 5 part. 5. — an possit societatem contrahere, et quando; et quid si post pupillarem ætatem remanserunt in societate, n. 6 l. 1 tit. 10 part. 5. — Pupilli possunt ratificare societatem, vel aliter gesta in pupillari ætate, postquam ad pubertatem venerunt, dict. n. 6. — Pupillus quando obligetur naturaliter tantum, vel civiliter et naturaliter, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 5. — an possit facere majoriam in filiam, vel in alium sibi successorem, n. 4 dict. l. 4. — an suum privilegium in actione tutelæ transferat ad hæredem, etiam ex se descendentem, n. 4 in fin. l. 23 tit. 15 part. 5. — quis dicatur, et quid si tutor ex ipsius pecunia aliquid emit, an omnia bona tutoris sint pupillo obligata pro recuperatione pretii, etiamsi ea sint aliis generaliter obligata, n. 2 et 4 l. 50 tit. 15 part. 3. — etiamsi testetur ad pias causas, testamentum suum non valet, n. 5 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — si sub conditione ab aliquo hæres instituitur, an ipse sine tutoris auctoritate illam adimplere possit, et quando non, gloss. l. 15 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — quando dicatur proximus pubertati, n. 6 l. 6 per text. ibi, tit. 5 part. 6, et in aliis legibus ibidem allegatis si decedat vivo testamento, an per hoc substitutio pupillaris illi facta evanescat, n. 17 l. 10 t. 3 p. 6. — an ipse per se possit petere tempus ad deliberandum, utrum adeat hæreditatem, vel non, n. 8 l. 1 t. 6 p. 6. — sine tutoris auctoritate hæreditatem adire non potest, n. 21 et 22 l. 15 tit. 6 part. 6. — non potest sibi constituere domicilium sine tutoris auctoritate, num. 2 l. 12 t. 16 part. 6. — Pupillo an possit per iudicem dari tutor vel curator ad nullius petitionem, et quando sic, n. 7 l. 12 tit. 16 part. 6. — Et an pupillo non habenti curatorem possit dari curator ad litem, n. 3 l. 15 tit. 16 p. 6. — Pupillus ubi nutrirī et educari debeat, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — qualiter à tutore alimentari debet, et an tutor possit ad proprietatem manus extendere, si redditus ad alimenta non sufficiunt, gloss. l. 20 per illum text. ibi, tit. 15 p. 6. — tenetur solvere, quòd curator de suo consumpsit pro illo alimentando, n. 4 dict. l. 20 per text. ibi; et an præscriptio currat contra pupillum, n. 5 l. 9 tit. 19 part. 6.

PUPILLARIS SUBSTITUTIO, vide in verbo SUBSTITUTIO PUPILLARIS.

PURGATIO, et an infamia, quæ à malevolis orta fuit, sufficiat ad inducendam purgationem, n. 6 l. 2 per text. ibi, tit. 6 part. 7. — Purgare fundum in quo aqua naturaliter veniens sordices congregavit, qui teneantur, si vicini de hoc conquerantur, n. 1 l. 15 tit. 52 part. 3. — Et quid si locus ubi sordices fuerunt congregatæ est pluribus communis, an omnis teneantur, n. 2 ibid. — Quod inducit ad quæstionem de duobus dominis in eadem clusa habentes molendina, an ambo ad expensas, quæ inundatione fiunt, teneantur, ibidem. — Purgatio moræ non admittitur nisi re integra, n. 16 l. 28 tit. 8 part. 3. — an admittatur, ubi est dies, et pœna, num. 6 leg. 35 tit. 11 part. 3. — an habeat locum, quando agitur conditione ob causa contra donatarium non adimplentem modum, sub quo aliquid fuit sibi relictum, n. 4 leg. 6 tit. 4 part. 3. — an habeat locum, et purgari possit per emphyteutam privati, num. 18 l. 28 t. 5 p. 3. — per promissorem non implentem, an admittatur ante litem contestatam, etiam non soluto interesse, num. 9 l. 33 tit. 11 part. 3. — an admittatur, quando jus actoris factum est ex hoc deterius, n. 4 l. 36 tit. 11 part. 3. — Purgatio moræ, alia, vide supra in verbo MORA, etc.

PURGATORIUM ad purgandum id quod in hac vita purgatum non fuit, n. 5 l. 46 tit. 4 part. 1.

PUTEUS communis inter duas domos, an venditus videatur, quando domus venditur simpliciter, n. 3 l. 28 tit. 3 part. 3.

PLAGIUM quod dicatur, et de pœna committentis plagium; et an requiratur ad pœnam hujus delicti, quòd illud habeat in consuetudine; et in quo differat à furto, n. 4 l. 22 per illum text. tit. 14 part. 7.

PLANTANS arborem in vinea aliena, quam mala fide possedit, an statim antequam convalescat amittat dominium illius, n. 2 l. 43 tit. 20 part. 5.

PLORARE pro mortuis non licet pluribus rationibus, de quibus per gloss. per text. ibi, l. 42 tit. 4 part. 1.

PLURALITAS beneficiorum an permittatur, et quæ erit in talibus legitima dispensatio, n. 5 l. 5 tit. 16 part. 4. — beneficiorum solum Papæ dispensatione permittitur, ibidem in n. 10. — in aliquid faciendum quando dicatur, et quando in omittendo fieri, num. 15 l. 36 tit. 18 part. 3. — una an et quando geminet plures singularitates, n. 4 l. 15 tit. 4, et n. 4 l. 14 tit. 15 per text. ibi, p. 6. — Plura si requirantur in rescripto, vel alibi, an sufficiat unum esse, et probari, n. 2 l. 8 t. 7 part. 6.

PLURES patrini an possint esse in baptizando aliquem, n. 1 l. 7 tit. 4 part. 1. — Episcopi si sunt in consecratione ecclesiæ non poterunt amplius, quàm annualem indulgentiam concedere, quam unus poterat, glos. fin. l. 45 tit. 4 p. 1. — melius de re aliqua iudicant, et causam cognoscunt, quàm unus tantum, num. 1 l. 5 t. 17 p. 3. — unam causam habentes simul, majores sportulas solvere debent, quam unus alius, n. 4 l. 44 t. 18 p. 3.

PLURIES fieri quando quid dicatur in impositionibus penarum, ut toties committatur quoties, etc. num. 15 l. 56 tit. 18 part. 3.

PLURIMUM, et magnum, qualiter ista verba differant inter se, n. 5 l. 8 tit. 4 part. 3.

PRANDIUM qua hora fiebat antiquitus, num. 11. 2 tit. 5 part. 1.

PRATA quæ dicantur, et qualiter differant à pascuis, et an veniat sub nomine fundi. n. 12 l. 68 tit. 18 p. 3.—civitatum sunt omnibus, sive pauperibus, sive divitibus communia in pascuis suis, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5.

PRÆBENDA si detur alicui credendo illum esse peritum, si postea ejus imperitia detegatur, an ita sibi latum ab eo avocari possit, n. 1 l. 46 tit. 14 part. 5.

PRECARIUM, quando istud verbum ponitur in clausula constituti, quid operetur, et quid si precarium et constitutum simul ponantur, n. 4 l. 6 t. 50 part. 5.—in uno casu utilius est, quàm constitutum, et an liceat si cujus nomine possidetur precario revocare precarium, et invito alio possessionem rei apprehendere, dict. n. 4.—et an clausula constituti, vel precarii transeat passivè in hæredes constituentis, n. 4 l. 9 tit. 56 part. 5.—sive constitutum an vitietur si principale non teneat, et quid si constituens vendat, vel alteri tradat, ibid.—à commodato in quo differat, et an indistinctè à concedente, quodcumque possit revocari, et quando non, n. 4 l. 9 t. 2 part. 5.—dicitur beneficium, et an intemptivè revocanti obstat exceptio, ibidem.

PRECES an inducant simoniam, et quando, n. 12 per text. ibi, l. 3 tit. 17 part. 1.—Et quid si eas fundat pro se, ut consequatur Episcopatum, seu dignitatem; et quid si pro simplici consequendo beneficio, ibid. in n. 15.—Preces, et frustra precibus impetratur quod jure communi conceditur, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6.

PRÆCEPTUM Principis si sit injustum an debeat obedi-ri, et quando, et tunc sic, n. 4 l. 16 tit. 15 p. 2.—illicitum non valet, etiamsi præcesserit juramentum de faciendo omne, quod sibi fuisset jussum, n. 8 l. 27 t. 11 part. 5.—de non intrando in curiam Regis an valeat, et quare non, n. 6 l. 27 supradict.—judicis licèt ab illo non appelletur, non habet vim, nec transit in rem judicatam, n. 3 l. 22 t. 22 part. 5.—Et si propter illum aliquid indebitè solvatur, potest repeti, secus si debitum erat à principio, in dict. n. 5.—Præceptum de his quæ pertinent ad officium judicis, an valeat si fiat sine causæ cognitione, ibidem.—factum à Papa sine causæ cognitione, ubi sententia et causæ cognitio requiritur, an habeat vim sententiæ, si non apparet de certa scientia, ibidem.—judicis factum advocato, vel parti, quod non loquatur in judicio sub poena, an valeat si fiat sine causæ cognitione, n. 6 dict. l. 22.—capitosum, seu cervicosum judicis inane est, et multa de istis præceptis vide per dict. n. 6 l. 22 tit. 22 part. 5.—judicis, domini, vel patris, quando officialem, servum, vel filium excusset, n. 2 et 6 l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 7.

PRÆCIPITARE, v. de hoc in verbo ACCELERATIO.

PRÆCO debet ante delinquentes clamare, et dicere causam quare puniuntur, n. 2 l. 11 per text. ibi, t. 31 part. 7.—Et in diebus festivis vox præconis silere debet, ibid.

PRÆCONIA fieri debet ad vocandum absentem contumacem in loco judicis cognoscentis de crimine, n. 2 l. 7 tit. 8 part. 3.

PRETIUM rei emptæ à constituyente majoriam, ut res

illa sit majoriæ, si ille majoriam constituens illud præ- tium solverit, an teneatur ejus hæres, an verò ille quid ad majoriam fuit vocatus, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 2.—rei emptæ fuisse conversum in utilitatem ecclesiæ, civitatis, vel minoris, quando creditor illud probare debeat, n. 5 l. 56 t. 18 p. 5.—si solvat emptor, an sit securus, si illud non sit conversum in utilitatem minoris seu ecclesiæ, et an sibi de hoc incumbat probatio, n. 5 l. 56 et n. 6 l. 60, et n. 4 l. 63 tit. 18 part. 5.—Pretio viliori de jure Digestorum vendebantur res pro commodis publicis, n. 1 l. 10 t. 28 part. 5.—non soluto dominio rei emptæ non transit in emptorem, etiamsi res ei tradita sit, gloss. l. 46 tit. 28 part. 5.—Et quid si venditor habuit fidem de pretio sibi solvendo intra decem dies, si ei non solvatur, an rem, quam tradidit, vindicare possit, ibid. n. 5.—Et an tradendo rem in dubio, videatur venditor habuisse fidem de pretio, ibidem n. 4.—Et an vendens rem ecclesiæ, vel minoris, vel fisci, vel si sit creditor vendens pignus, an possit habere fidem de pretio, dict. n. 4.—Et quid in vendente actionem, vel in procuratore vendente rem domini, vel in executeore testamenti, vel in eo qui ad vendendum compellitur, ibidem.—Pretium an debeat emptori restitui, quando ipse maritum alicujus uxores seipso vendente emit, si postea ejus uxor illum à servitute extrahere velit, et quando ipsa illud facere possit, n. 6 l. 4 tit. 5 part. 4.—rei dotalis venditæ à marito, si uxor receperit soluto matrimonio, an confirmetur alienatio, licèt res æstimata non tradatur, n. 5 l. 7 t. 11 part. 4.—servi, an à fisco domino servi dari debeat quando servus ejus liber factus fuit, eo quod prodigionem Regi vel Regno machinatum ostendit, n. 6 l. 5 tit. 22 part. 4.—habitum ex re majoriæ vendita de licentia Regis, et de consensu filii, qui in majoriam succedere debeat, an ad filium consentientum pervenire debeat, vel non, n. 1 quæst. 8 l. 10 tit. 26 part. 4.—si nomine transactionis à possessore majoriæ solvatur remanendo cum majoria, ipse illud repetere possit ab eo, qui in majoria succedere debeat, vel non, num. 1 quæst. 46 l. 10 tit. 26 part. 4.—quod possessori majoriæ datur pro re, de qua majoria facta fuit, si evincatur, an aliud ad ipsum, cui majoria fuit relicta, pertineat tantum, vel ad alios omnes hæredes, n. 1 quæst. 55 l. 10 tit. 26 part. 4.—quod debet suppleri, quando res majoriæ fuit evicta, quia ejus venditio fuit rescissa per. L. 2 C. de rescind. vendit. an illud per fratres illius, qui majoriam habebat suppleri debeant, vel non, ibidem quæst. 37.—in casu supradicto an habeatur loco rei, ut quod ex illo ematur, sit res majoriæ sicuti erat res evicta, ibidem in quæst. 58.—rei majoriæ venditæ, an à vendente, et in alienationem talis rei consentiente, peti possit et quando, ibid. in quæst. 41.—deductum ex majoria in aliqua ipsius majoriæ parte, an debeat à deducente ibid. reponi, si ille, qui cum Regis facultate deduxit, pervenerit ad pinguorem fortunam, n. 1 quæst. 43 dict. l. 10 t. 26 part. 4.—rei minoris alienatæ, an minori restitui debeat quando illud fuit conversum in ejus utilitatem, num. 4 l. 9 t. 2 part. 5.—si recipiatur per depositarium pro custodia rei, an tunc teneatur de levissima culpa, n. 12 l. 3 t. 5

p. 5.—facit venditionem esse certam, n. 1 l. 1 t. 5 p. 5.—si non declaratur, an teneat venditio, licèt venditor confiteatur se illud recepisse, etiamsi dicam justum pretium recepisse, dict. n. 1.—Et an isto casu detur actio præscriptis verbis, si emptor, vel locator, fructus est re, et an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, ibi.—Pretium an possit poni in voluntate alterius contrahentium, quando res venditur, et quando sic, n. 2 l. 9 tit. 5 part. 5.—pro re vendita, an possit poni in manu alterius tertii, et an tunc teneat venditio, et quando non, ibid. in n. 5 et 4 per text. ibi.—Et quid si in nominando pretium multum læsit uni ex contrahentibus, quid tunc fieri debeat, ibid. in n. 5.—Et quid si iste tertius moriatur, vel aliquid ex contrahentibus, vel si bona venditoris ante declarationem arbitri confiscantur, ibid. in n. 6.—Pretium certum dicitur quod ex relatione ad aliud potest certificari, n. 1 l. 10 tit. 5 part. 5.—quod emptor dedit pro aliqua re aliena sciens alienam, quando ab illo repetitur, cui applicabitur, an venditori, et quid in contractibus à jure reprobatis, n. 3 l. 19 tit. 5 part. 5.—Et quid si sint duo emptores rei alienæ, et unus ex eis sit sciens, alius verò sit ignorans, ibidem; et quid si scienter aliquis emat jus patronatus, sciens non esse vendentis, cui pretium tunc applicari debeat, ibid.—Pretium debet emptori rei alienæ scienter reddi, quando ipse illud sibi reddi fuit stipulatus, etiamsi contractus sit à lege interdictus, ibi n. 4.—quod pro vendita re coventum fuit inter emptorem et venditorem, non mutatur, licèt ante mensurationem illius rei venditæ, res illa vendita augeatur, n. 11 per text. ibi, l. 24 tit. 5 part. 5.—rei emptæ si non offeratur ab emptore, an venditor constituatur in mora, et morosus dicatur, n. 1 l. 27 ibid.—Pretio non soluto venditori, si et tunc venditor emptori rem tradat, eo pacto ut ad eum dominium non transeat, donec totum pretium solvat, an tale pactum valeat, n. 1 l. 28 tit. 5 part. 5.—Et an emptor per quem stetit quominus contractus adimpleretur, an ita arrham vel partem pretii solutam, si hoc non fuit à principio deductum in pacto, n. 4 per text. ibi, l. 58 tit. 5 part. 5.—Pretium si petatur per venditorem post diem solutione statutam, an per hoc videatur venditor renuntiasse pacto legis commissoriæ, ibid. n. 5.—justum debet declarari secundum arbitrium boni viri, n. 1 l. 41 tit. 5 part. 5.—intra quantum tempus debeat reddi per venditorem emptori, quando fuit factum pactum, ut ipso redditis res ad venditorem reddat, n. 1 l. 42 tit. 5 part. 5.—Et an jus competens pacto venditori possit cedi alii per ipsum venditorem, ibid. in n. 2.—Et quid si in contractu non sit dictum, quod emptor teneatur revendere, sed tantum credere, an adhuc emptor præcisè ad tradendum teneatur, ibid. n. 4.—Et an tunc emptor liberetur præstando interesse, et quando sic, dict. n. 4.—Et quid si emptor rem alii vendidit, an si primus venditor offerat pretium primo, vel secundo emptori, sibi reddatur res, ibid. in n. 7 et 10.—Et quid si emptor, qui sub tali pacto rem emerit, illam alicui obligavit ex aliqua causa, an resolvatur jus pignoris venditore re- emente, dict. n. 7.—Pretium an debeat designari in

damnato ad emendum, vel vendendum, et quid si non designetur, et quid si tunc procurator vendat rem minus dimidia justii pretii, n. 5 et 6 l. 48 tit. 5 part. 5.—partis suæ tenetur Princeps solvere privato, cum quo rem habet communem, quando ipse illam alicui vendidit, vel donavit, n. 9 l. 55 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et si emptor ex pecunia aliena non sit solvendo, an dominus pecuniæ possit agere ad ipsam rem, n. 4 l. 54 ibid.—Et quid si verus dominus ratificavit donationem, quam alius tertius de sua re fecit, si postea in subsidium velit agere ad pretium, an admittatur, ibid. in n. 6.—Pretium, istud verbum propriè ad venditionem refertur, n. 4 ad fin. l. 55 tit. 5 part. 5.—justum quod dicatur, n. 7 dict. l. 55.—si sit excessivum, et ultra justum valorem, an debeat dari à consorte, qui vult rem retrahere pro tanto, dict. n. 7.—datum pro re emptæ si excedat ultra dimidiam justii pretii, an tunc venditio teneat, n. 4 l. 56 tit. 5 part. 5.—Et si aliquis sciverit justum pretium rei emptæ, et multum plus dederit, an agat remedio L. 2 C. de rescind. vendit. vide dict. n. 4.—Pretium rei suæ quisquis scire præsumitur, et qualiter istud intelligitur, dict. n. 4.—quando suppleri non possit ab emptore, qui venditorem ultra dimidiam justii pretii decepit, ibid. in n. 8 ad fin.—confessatum, an arguat venditionem esse fictitiam, n. 1 l. 59 ibid.—si operario promittatur pro opere faciendo, an ex illo se alere debeat, vel an ultra illum possit petere, ut à domino alimentetur, n. 1 l. 16 tit. 8 part. 5.—Et an possit quis cogi vendere res suas minus justo pretio, n. 1 l. 27 tit. 8 part. 5.—Pretium injustum quod dicitur, ut parvitas pretii perpendatur in contractibus censualibus (DE ALQUARRA), n. 5 l. 28 tit. 8 part. 5.—si ex conventionem debeat per annum solvi, an tunc annus computabitur à die traditionis rei, n. 5 l. 15 tit. 11 part. 5.—si detur mulieri pro fidejубendo, an si recipiat, fidejussio teneat, et quale esse debeat, n. 9 l. 5 tit. 12 part. 5.—Et an quando creditor vendit pignus debitoris, possit vendere habita fide de pretio, vel præsentem pecunia, n. 5 l. 45 tit. 15 part. 5.—Pretium rei emptæ per testatorem de qua majoriam fecit, an ipse qui in ea successit, vel testatoris hæres illud solvere teneatur, n. 5 quæst. 4 l. 10 tit. 9 part. 6.—rei majoriæ venditæ per possessorem ipsius de principis licentia necessario debet converti in emptionem alterius rei immobilis ad majoriam, n. 4 q. 9 l. 6 tit. 11 part. 6.—an debeat restitui emptori, quando à proditore vel hæretico, antequam condemnaretur per sententiam, emit, n. 2 et 4 per text. ibi, tit. 2 part. 7.—rei furatæ, alteri venditæ, an et quando emptori restitui debeat, n. 7, 8 et 9 cum aliis ibi, l. 4 tit. 14 part. 7.

PRÆDA quando debeat dominis propriis restitui, et quando milites eam recuperantes suam efficiant, n. 2 l. 26 tit. 14 part. 2.

PRÆDECESSOR an possit successorem à successione majoriæ privare propter sui delictum studiosè commissum, n. 9 l. 1 tit. 13 part. 4.—quando per pactum successorem suum possit gravare, n. 5 quæst. 4 l. 10 t. 26 p. 4.—an possit per locationem obligare suum successorem, sive in majoriis, vel in Prælatiis ecclesiæ, vel in aliis